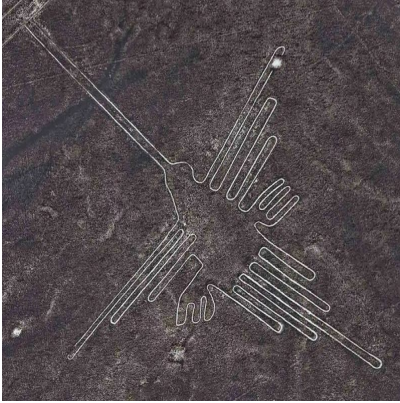

De Nazca geogliefen

Beschrijving

In 1940 bestudeerde de Amerikaanse historicus *Paul Kosok* de oude irrigatiesystemen van precolumbiaanse *Peruaanse* samenlevingen toen hij tot een onverwachte conclusie kwam: de hiëroglief die hij bestudeerde, de vorm had van een vogel. Bij nadere beschouwing ontdekte Kosok nog een intrigerend aspect: de lijnen kwamen samen aan de horizon tijdens de winterzonnewende op het zuidelijk halfrond.

Analyse

Kosok wordt beschouwd als de eerste wetenschapper die de *Nazca-lijnen* grondig bestudeerde. Zijn werk opende de deur voor andere onderzoekers, waaronder historici, archeologen en wiskundigen, die zich sindsdien intensief bezighouden met de analyse van hun bijzondere vormen en intrigerende symboliek.

De tientallen figuren van dieren, honderden geometrische vormen en duizenden lijnen en lijnenspielen zijn in het woestijnzand van de hoogvlakte van Peru lang bewaard gebleven. De hoogvlakte is een van de droogste gebieden op aarde met een gemiddelde jaartemperatuur van 25 graden Celsius. Het waait zelden en er valt vrijwel geen regen, zodat de lijnen duizenden jaren bewaard bleven.

Oorsprong

De lijnen zijn vermoedelijk tussen 200 voor en 900 na Chr. vervaardigd door de *Nazca- en Paraca-indianen*. Het gebied werd daarvoor al zo'n 10.000 jaar bevolkt door mensen, die een verscheidenheid aan culturen hebben ontwikkeld in het zuiden van Peru.

De eerste vermelding in de literatuur van de figuren, dateert uit 1547 toen ontdekkingsreiziger *Cieza van Leon* het gebied bezocht.

Astronomische markeringen

Wat de makers met de figuren wilden bereiken is nog immer een punt van discussie. Recente conclusies lijken erop te duiden dat de lijnen gebruikt werden als astronomische markeringen, bedoeld om de positie van de zon en andere hemellichamen op belangrijke data te markeren. Maar de betekenis van sommige van de meest merkwaardige vormen is nog steeds onderwerp van discussie. Of de gliefen nu specifieke astronomische lijnen vertoonden of figuren van ceremoniële of religieuze betekenis voorstelden, duidelijk is in ieder geval dat de lijnen aanwijzingen zijn voor het complexe wereldbeeld van de Nazca's. Het is hun weerspiegeling van de relatie tussen hun beschaving en de omgeving.

De lijnen, die vaak dieren afbeelden die niet typisch zijn voor de woestijn, wijzen mogelijk op de connectie van de Nazca's met andere beschavingen.

De Top Acht

Hieronder een toelichting op de acht meest in het oog springende figuren.

default watermark

De Spin

De geoglify De Spin is ongeveer 46 meter lang en vertoont een indrukwekkend nauwkeurig ontwerp en bijna perfecte symmetrie. Er wordt een constante afstand aangehouden tussen de concentrische lijnen, die met elkaar verbonden zijn en een webachtig patroon vormen. Dit verwijst naar de indrukwekkende technische, wiskundige en geometrische vaardigheden van de oude Nazca's. De betekenis van de glyf wordt nog steeds bediscussieerd.

De spin werd in oude Andesculturen vaak geassocieerd met vruchtbaarheid en water, omdat ze vaak in de buurt van rivieren en waterbronnen te zien zijn. In een droge omgeving zoals de Nazca-woestijn zou de weergave van dit symbool gecreëerd kunnen zijn om vruchtbaarheid naar het ruige landschap te trekken.

Astronoom *Phyllis Pitluga* ontdekte door een reeks computerondersteunde studies van ster-uitlijningen dat de spin een perfect anamorfisch¹ diagram is van het sterrenbeeld *Orion*.

De rechte lijnen van de figuur lijken de veranderende declinatie van de sterren in de *Gordel van Orion* te volgen, wat betekent dat het symbool mogelijk als astronomische marker gebruikt is.

De Boom

De Boom-geoglief valt op door zijn relatief eenvoudige maar krachtige vorm, die mogelijk thema's zoals leven, groei of de verbinding tussen aarde en hemel vertegenwoordigt.

Sommige onderzoekers beschouwen het als een van de meest visueel boeiende en symbolisch intrigerende Nazca-lijnen. Bomen, hoewel zeldzaam in woestijngebieden, worden in culturen wereldwijd aangetroffen als symbool voor vitaliteit en de cycli van de natuur. In de droge Nazca-omgeving symboliseerde de boom mogelijk de hoop op regenval of was hij een representatie van de ondergrondse waterlagen die cruciaal waren voor het overleven in de woestijn. Hij vormt een verbinding tussen de spirituele en de fysieke wereld en vertegenwoordigt de ideeën over het leven zelf, groei en regeneratie.

De Astronaut

De Astronaut geoglify is een van de meest raadselachtige en controversiële figuren binnen de Nazcalijnen. In tegenstelling tot veel andere dierlijke en geometrische ontwerpen, toont deze glyf een mensachtige figuur met een groot hoofd, ronde ogen en wat een uitgestrekte arm lijkt te zijn. De naam is afgeleid van het feit dat het lijkt op een figuur met een helm, wat leidt tot verschillende theorieën en interpretaties over de oorsprong en betekenis ervan, die vaak gebaseerd zijn op pseudowetenschappelijk onderzoek.

De glyf is ongeveer 32 meter lang en is gegraveerd in de zijkant van een heuvel. In tegenstelling tot veel andere lijnen die het best van bovenaf bekeken kunnen worden is de Astronaut ook vanaf een lager punt te zien. Deze bijzondere locatie maakt de glyf ook uniek. Theorieën over de betekenis van de Astronaut variëren van astronomische interpretaties tot religieuze figuren. Men denkt dat hij een sjamaan of priester voorstelt die in staat is om als bemiddelaar op te treden tussen de mens en het goddelijke en de spirituele wereld. Dit zou het ogenschijnlijk buitenaardse aspect van de Astronaut verklaren.

De Hond

Met rechte en parallelle poten, een breed open bek en rechtopstaande oren en staart is de hond-glyph een van de minder bekende figuren onder de Nazca-lijnen, wat hem niet minder intrigerend maakt. Met

een lengte van ongeveer 50 meter is de glyph een van de kleinste, maar zijn vorm is onmiddellijk herkenbaar. Wat deze figuur bijzonder interessant maakt, is dat er in die tijd slechts één inheems hondenras in Peru voorkwam: de *Peruaanse naakthond*. Aangezien de vorm van de glyph duidelijk verschilt van dit inheemse ras, moet het wel een eerder ras voorstellen. Het kan bijvoorbeeld een voorouder van de Peruaanse naakthond zijn, of een hond die voorkwam bij de naburige beschavingen.

Of dit teken een herinnering is aan een oud hondenras of een andere aanwijzing is voor het contact tussen het Nazca-volk en andere samenlevingen, is nog onduidelijk.

De Walvis

De afbeelding van een zeedier maakt de Walvis tot een van de meest ongebruikelijke ontwerpen van de Nazca's. De figuur staat in schril contrast met de dorre omgeving waarin hij is gemaakt. De figuur is ongeveer 65 meter lang en lijkt de kenmerkende vorm van de orka te hebben: een lang lichaam, een opvallende kop en een rugvin.

Hoewel ze ver van de kust woonden, hadden de Nazca's waarschijnlijk contact met de oceaan via handelsroutes of reizen. Daarom zou de plaatsing van dit specifieke ontwerp in de woestijn een

verbinding tussen land en zee kunnen symboliseren. Gezien de symbolische rol die dieren speelden in de rituelen van Nazca's, was de Walvis mogelijk een heilige figuur in ceremonies. Het zou ook een mythisch wezen kunnen voorstellen dat verband houdt met de goden of deel uitmaakt van vruchtbaarheidsrituelen die verband houden met water.

De Aap

De geoglyf van de Aap, bekend om zijn speelse en overdreven ontwerp, is een van de meest iconische Nazca-lijnen. Hij is maar liefst 90 meter lang, waardoor hij ook een van de grootste is.

De Aap heeft een bijzonder gedetailleerde vorm met een gekrulde staart en valt op door zijn sterk gestileerde lichaam, met overdreven lange armen en grote, speelse ogen. Apen komen niet voor in de Nazca-woestijn, maar zijn eerder gebruikelijk in de tropische regenwouden en de jungle in het binnenland van Peru. Dit suggereert dat de Nazca's mogelijk contact hadden met verre regio's, wellicht via handel of reizen.

In sommige culturen staan apen symbool voor ondeugendheid en slimheid, wat het overdreven en bijna grillige ontwerp van de aap-geoglyf zou kunnen verklaren. Het is zelfs een wijdverbreide overtuiging dat de speelse houding van de aap een weergave was van luchtige momenten, plezier en gelach. De betekenis van zijn spiraalvormige staart is intrigerend, aangezien wetenschappers debatteren of deze de beweging van hemellichamen zoals de zon of de sterren zou kunnen symboliseren.

Net als andere lijnen sluit de positie van de aap aan bij belangrijke astronomische gebeurtenissen zoals zonnewendes of equinoxen, die cruciaal waren voor de landbouwplanning. Het spiraalvormige patroon is zelfs een van de inspiratiebronnen voor het officiële logo van Peru, met de spiraalvormige letter 'P'.

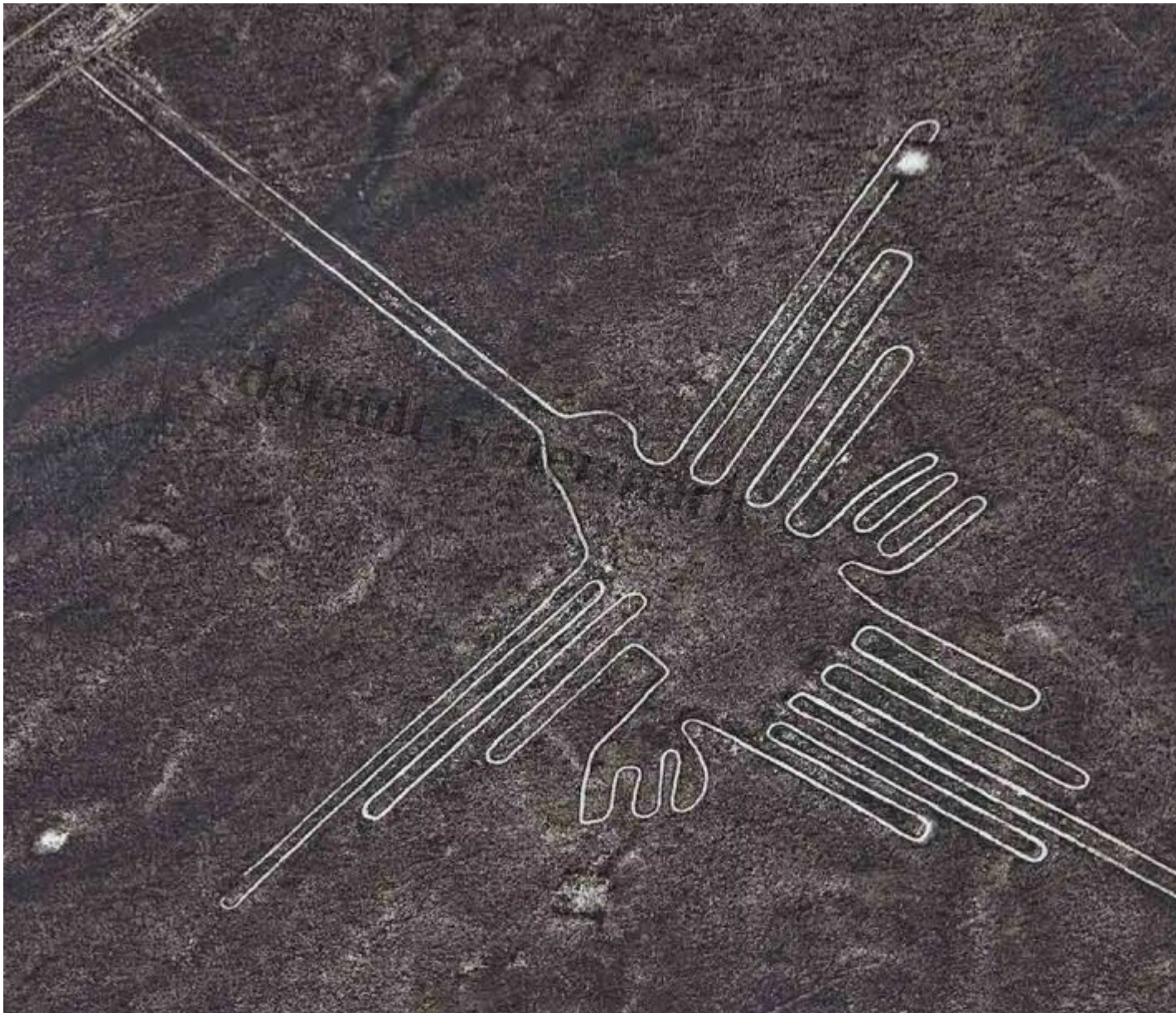

De Condor

Een van de grootste en meest majestueuze Nazca-lijnen is de Condor. Deze geoglyph is ongeveer 135 meter lang en stelt een zwevende vogel voor met uitgespreide vleugels en lange lijnen die de illusie van vliegen wekken. De indrukwekkende details van de Condor maken het tot een van de meest gedetailleerde Nazca-lijnen, wat opnieuw de verfijnde vaardigheden van het Nazca-volk laat zien.

De condor is een krachtig symbool in de Andes-culturen, bekend om zijn kracht, omvang en band met de hemel en de geestenwereld. De vlucht van de condor kan worden gezien als een symbolische verbinding tussen de aarde en de hemel, waardoor hij wordt geassocieerd met de zon, de bergen en het hiernamaals.

In Nazca maakte de creatie van deze geoglief mogelijk deel uit van rituelen die verband hielden met spirituele reizen of gebeden tot de goden. In archeo-astronomische interpretaties wordt gesuggereerd dat de langgerekte vorm van de condor en de lijnen op zijn vleugels instrumenten waren om de beweging van de zon en de sterren te volgen voor landbouw- en ceremoniële doeleinden.

De Kolibrie

De geoglief van de Kolibrie is een van de meest iconische en gedetailleerde ontwerpen van de Nazca-lijnen. Deze geoglief is ongeveer 93 meter lang en geeft de delicate vorm van een vliegende kolibrie weer, die opvalt tussen de andere geogliefen in de zuidelijke Peruaanse woestijn.

In veel culturen staat de kolibrie vanwege zijn ongelooflijke snelheid en behendigheid symbool voor vitaliteit en energie. Het is mogelijk dat het Nazca-volk dit dier heeft gekozen om deze aspecten weer te geven. Als dieren die zich voeden met nectar, worden deze vogels in verband gebracht met planten en

de cycli van groei en vernieuwing, die cruciaal zijn voor de droge woestijnomgeving. De geoglief van de kolibrie is mogelijk gemaakt als onderdeel van vruchtbaarheidsrituelen die bedoeld waren om de gezondheid van gewassen en succesvolle oogsten te waarborgen.

De Nazca-lijnen ontrafelen

Of de lijnen nu puur een uitdrukking zijn van het wereldbeeld van het Nazca-volk of dat ze dienden als instrumenten voor het volgen van sterren en astronomische markeringen, één ding is zeker: het bepalen van de betekenis en het doel is een uitdagende taak.

De Nazca-lijnen zijn even raadselachtig als fascinerend en herinneren ons aan de rijkdom van degenen die ze hebben gemaakt. Hun complexe, vaak symmetrische ontwerpen getuigen van de geavanceerde technologische kennis en geometrische vaardigheden van de oude Nazca-beschaving en zijn een *must-see* voor liefhebbers van Zuid-Amerikaanse geschiedenis en archeologie.

¹ Een **anamorfose** is een vertekende afbeelding, die er alleen vanuit een bepaalde hoek of onder bepaalde optische voorwaarden realistisch uitziet. De anamorfose ontstond in de tijd van de Renaissance. Kunstenaars wilden alles zo realistisch mogelijk weergeven, dus ging men het perspectief bestuderen. Meestal deed men dit omwille van een zo goed mogelijke natuurgetrouwheid, maar soms ook om te laten zien wat op dit gebied allemaal mogelijk was. Zo ontstond de anamorfose: een schilderij waarvan de afbeelding slechts op een bepaalde manier correct waar te nemen is. Een voorbeeld van een regelmatig gebruikte anamorfose is de zogenaamde memento mori, meestal te zien in de vorm van een vervormde schedel die ergens in het schilderij verwerkt zit en met een moraliserend vingertje wijst op de sterfelijkheid van de mens. Een kunstenaar die zich met dit genre bezighield was Hans Holbein de Jonge.

Datum aangemaakt

2025/08/04